

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. A. Mardari)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, R. Pulbere, O. Cojocaru)

Î N C H E I E R E

02 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Daranuța Valentina,
reprezentată de avocatul Răileanu Petru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă Daranuța Valentina
împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 51 cu privire la obligarea
excluderii sumelor din facturi,

împotriva deciziei din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respinsă cererea de apel depusă de Daranuța Valentina și menținută hotărârea
din 17 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă :

La 05 martie 2019, Daranuța Valentina s-a adresat în instanța judecată cu cerere
solicitând obligarea Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 51 (în continuare
CCL-51) de a nu fi percepute sumele pentru serviciile comunale.

În susținerea cererii Daranuța Valentina a indicat că, la 21 august 2012, 20 iulie
2016, 19 iulie 2017 și la 16 august 2017, s-a adresat la CCL-51 cu o cerere prin care
a solicitat a nu fi percepute plățile pentru serviciile comunale ce se referă la ap. XX
de pe bd. XXX, X din mun. Chișinău în care a locuit, din motivul că din anul 2003
este plecată cu domiciliul în Franța.

La 19 ianuarie 2019, în adresa CCL-51 a fost expediată o cerere prealabilă prin
care a fost solicitat de a nu percepe plățile pentru serviciile comunale pe ap. XX
de pe bd. XXX, X din mun. Chișinău ce aparține dnei Daranuța Valentina și efectuarea
recalculărilor a plăților serviciilor comunale cu excluderea plăților pentru serviciile
comunale pentru perioada în care locatara a lipsit din apartamentul nominalizat.

În instanță reclamanta a solicitat obligarea CCL-51 de a nu fi percepute plățile
pentru serviciile comunale pe ap. XX de pe bd. XXX, X din mun. Chișinău (apă
potabilă și apă caldă menajeră, canalizare, energie termică pentru încălzirea apei,
evacuarea deșeurilor menajere, folosirea ascensoarelor, energia electrică utilizată de
ascensoare și pentru iluminarea scărilor, gaz, pentru folosirea rețelelor de
radiodifuziune și sistemului de recepție colectivă a semnalului de televiziune) ce
aparține reclamantei Daranuța Valentina și efectuarea recalculărilor a plăților

serviciilor comunale cu excluderea plăților pentru serviciile comunale (apă potabilă și apă caldă menajeră, canalizare, energie termică pentru încălzirea apei, evacuarea deșeurilor menajere, folosirea ascensoarelor, energia electrică utilizată de ascensoare și pentru iluminarea scărilor, gaz, pentru folosirea rețelilor de radiodifuziune și sistemului de recepție colectivă a semnalului de televiziune) pentru perioada în care locatara Daranuța Valenina a lipsit din apartamentul nominalizat din data de 21 august 2012.

Prin hotărârea din 17 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Daranuța Valentina împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 51 cu privire la obligarea excluderii sumelor din facturi.

Prin decizia din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Daranuța Valentina și menținută hotărârea din 17 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Pentru a respinge acțiunea instanțele ierarhic inferioare au reținut că la caz, nu au fost prezentate careva acte care ar confirma lipsa reclamatei de la domiciliu mai mult de 15 zile și durata lipsei sale, precum și motivele lipsei din apartamentul care constituie locuința acesteia.

La 12 ianuarie 2022 (prin oficiul poștal), Daranuța Valentina, reprezentată de avocatul Răileanu Petru, a contestat cu recurs decizia din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel la emiterea deciziei a interpretat în mod eronat legea, iar aprecierea probelor a fost arbitrară.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 16 noiembrie 2021, expediată părților la 11 ianuarie 2022. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Daranuța Valentina, reprezentată de avocatul Răileanu Petru, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Daranuța Valentina, reprezentată de avocatul Răileanu Petru, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarate de către Daranuța Valentina, reprezentată de avocatul Răileanu Petru.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Daranuța Valentina, reprezentată de avocatul Răileanu Petru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas